

РЕШЕНИЕ

№ 18579

гр. София, 12.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разглежда докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110112552 по описа за 2023 година

Предявени са четири кумулативно обективно съединени установителни искове от „Йеттел България“ ЕАД срещу В. В. Т. след развило се заповедно производство по ч. гр. дело № 62697/2022 г. по описа на СРС, 33 с-в, както следва:

- иск с правно основание по **чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС** за признаване за установено, че ответницата В. В. Т. дължи на ищцовото дружество сумата от **617,97 лв.**, представляваща неплатени абонаментни такси по допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги с предпочетени номера: дължими за периода от 05.11.2020 г. до 04.02.2021 г.;
- иск с правно основание по **чл. 422 ГПК вр. чл. 342, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2, предл. първо ЗЗД** за признаване за установено, че ответницата В. В. Т. дължи на ищцовото дружество сумата от общо **1530,66 лв.**, представляваща неплатени лизингови вноски за следните устройства: APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green и NOKIA 2.1 Dual Blue Copper, договорени в Договор за лизинг от 3.12.2019г. и Договор за лизинг от 14.06.2019г., дължими за периода от 05.11.2020 г. до 04.04.2021 г.;
- иск с правно основание по **чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 2 ТЗ** за признаване за установено, че ответницата В. В. Т. дължи на ищцовото дружество сумата от общо **95,96 лв.**, представляваща неплатени вноски по застрахователна полица № 10063314 „Смартфон протект“ от 3.12.2019 г., активирана към Договор за лизинг от 3.12.2019г. за предоставяне на мобилно устройство APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green, дължима за периода от 05.11.2020 г. до 04.03.2021г.;
- иск с правно основание по **чл. 422 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД** за признаване за установено, че ответницата В. В. Т. дължи на ищцовото дружество сумата от **533,20 лв.**, представляваща неустойки за предсрочно прекратяване на сключените между страните допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги с

предпочетени номера: по вина на ответника.

Ищецът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу В. В. Т. за: сумата от **394,29 лв.**, дължими за период 05.11.2020 г. - 04.12.2020 г., сумата от **365,68 лв.**, дължими за период 05.12.2020 г. - 04.01.2021 г., сумата от **328,91 лв.**, дължими за период 05.01.2021 г. - 04.02.2021 г., представляващи задължение за заплащане на абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги по договори за мобилни услуги за следните телефонни номера и за лизингови вноски по Договор за лизинг от 3.12.2019г. и Договор за лизинг от 14.06.2019г.; сумата от **116,82 лв.**, представляваща дължими суми за периода 05.02.2021г. – 04.03.2021 г. по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номерот 3.12.2019 г. и вноска по договор за лизинг от 3.12.2019 г.; сумата от **1038,89 лв.**, представляваща дължими лизингови вноски за периода от 05.03.2021 г. до 04.04.2021 г. по договори за лизинг от 03.12.2019 г. и от 14.06.2019 г.; сумата от **533,20 лв.**, представляващи сбор от неустойки за предсрочно прекратяване по вина на ответника на сключените между страните допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги с предпочетени номера: и разлика между цената на устройства без абонаментен план и преференциалната цена по договори за лизинг от 03.12.2019 г. и от 14.06.2019 г., ведно със законна лихва върху всички посочени главници за периода от 17.11.2022 г. до погасяване на задълженията, както и държавна такса в размер на **55,55 лева** и адвокатско възнаграждение в размер на **392,67 лева**.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника по реда на чл. 47 ГПК. След указание до заявителя, последният е предявил установителен иск за вземането, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Ищецът твърди, че между В. В. Т. и „Йеттел България“ ЕАД (с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД) са сключени следните договори за предоставяне на услуги:

1. Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер
2. Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер
3. Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер
4. Допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер
5. Договор за лизинг от 03.12.2019 г. за APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green и застрахователна полица № 10063314 „Смартфон протект“ от 3.12.2019 г.
6. Договор за лизинг от 14.6.2019г. за предоставяне на мобилно устройство NOKIA 2.1 Dual Blue Copper.

Твърди се, че ответницата не е изпълнила задълженията си по възникналите облигационни правоотношения, вследствие на което договорите за мобилни услуги са прекратени едностранно от „Йеттел България“ ЕАД (предходно наименование „Теленор България“ ЕАД) на 01.04.2021 г. (за договора за лизинг -чл.11, ал.1 от общите условия на договор за лизинг; за договора за мобилни услуги: т. 19б от Общите условия).

Посочва, че към 05.04.2021 г. длъжникът е имала задължения за преходни периоди в размер на 1205,70 лв., обединени във фактура № 7313026027/05.12.2020 г., фактура № 7314329479/05.01.2021 г., фактура № 7315786127/05.02.2021 г. и фактура № 7317154268/05.03.2021г., както и дължими лизингови вноски за периода 05.03.2021 г. - 04.04.2021 г. в размер на 1038,89 лв., от които сума в размер на 1023,92 лв. по договор за лизинг от 3.12.2019 г. за APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green и сума в размер на 14,97 лв. по договор за лизинг от 14.6.2019 г. за NOKIA 2.1 Dual Blue Copper.

Като последица от посоченото неизпълнение са начислени договорени неустойки за предсрочно прекратяване на услуги в общ размер на **533,20 лв.**, формирани, както следва:

- по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 3.12.2019 г. сума в размер на 222,51 лв., от които сума в размер на 174,96 лева, представляваща три месечни такси и сума в размер на 47,55 лв. за APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green, представляваща разлика между цената на устройствата без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг;
- по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер 359899910638 от 19.9.2019 г. сума в размер на 62,13 лв., представляваща три месечни такси;
- по допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 19.9.2019 г. сума в размер на 123,58 лв., от които сума в размер на 96,19 лева, представляваща три месечни такси и сума в размер на 27,39 лв. за NOKIA 2.1 Dual Blue Copper, представляваща разлика между цената на устройствата без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг;
- по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 19.9.2019 г. сума в размер на 124,98 лв., представляваща три месечни такси.

Неустойката била уредена в сключените между страните договори и допълнителни споразумения, като тя не надвишавала сумата от три стандартни месечни абонаментни такси без ДДС. Заплащането на разлика в цената на процесните устройства без абонамент и преференциална обща лизингова цена по договора за лизинг също било изрично уговорено между страните при прекратяване на договорите по вина на потребителя.

Моли съда да установи вземането така, както е предявено в заповедното производство, като присъди и законната лихва, считано от подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК до окончателното погасяване. Претендира разноски.

В срочно подаден отговор, ответникът оспорва предявените искове. Оспорва допълнителното споразумение към договора за мобилни услуги с предпочитан номер да е прекратено по реда на чл.87 ЗЗД, тъй като ищецът не представял доказателство, че има изявление на ищцовото дружество за прекратяване на договора, достигнало до ответника. Поради това оспорва като неоснователна исковата претенция в частта относно начислената неустойка по допълнителното споразумение за номер в размер на 222,51 лв. Посочва, че тази претенция е погасена и по давност. Счита, че вземанията за неустойки и лизингови вноски по допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги с предпочитан номер и номер 359899144126, се погасяват с 3-годишен давностен срок и давността започва да тече от датата на подписване на договорите, поради което твърди, че вземанията за сумите от 62,13 лв. по допълнително споразумение с предпочитан номер 359899910638, за сумата от 123,58 лв. по допълнително споразумение с предпочитан номер и за сумата от 124,98 лв. по допълнително споразумение с предпочитан номер 359899144126 са погасени по давност. Оспорва иска в частта относно сумата от 1205,70 лв. като неоснователен, недоказан и погасен по давност. Моли исковете да бъдат отхвърлени. Претендира

разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

В заповедното производство по ч.гр.д. № 62697/2022 г., приложено към настоящото дело, са приети като доказателство допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 03.12.2019 г. между „Теленор България“ ЕАД и В. В. Т., по силата на което на потребителя с предоставения предпочитан номер е осигурен стандартен абонаментен план в размер на 69,99 лева на месец, като с подписването на споразумението е посочено, че потребителят е получила устройство APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green с цена на устройството от 3219,99 лева без абонаментен план и цена от 3071,76 лева с абонаментен план. Отстъпката от стандартната цена поради абонаментния план е в размер на 148,23 лева.

Представен като доказателство е и заверен препис от договор за лизинг от 03.12.2019 г., по силата на който на лизингополучателя В. В. Т. е предоставено за ползване устройство APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green, срещу задължение на последната да заплати на лизингодателя обща лизингова цена в размер на 2943,77 лв., платима на 23 равни лизингови вноски по 127,99 лв. всяка, считано от 03.01.2020 г. В чл.1, ал.2 от договора за лизинг е уговорено право на лизингополучателя да придобие собствеността върху предоставеното за ползване устройство срещу заплащане на допълнителна сума в размер на 127,99 лв. В случай че лизингополучателят не упражни правото си да придобие собствеността върху устройството, в чл.1, ал.3 от договора за лизинг е уговорено, че лизингополучателят дължи връщане на устройството в 1-месечен срок от изтичане на срока на договора, като в случай че устройството не бъде върнато или не бъде върнато в състоянието, уговорено в договора, или ако лизингодателят заяви изрично в писмена форма, че не желае да закупи устройството, лизингополучателят дължи неустойка в размер на 127,99 лв. Съгласно чл. 4 от договора за лизинг с подписването на договора лизингополучателят декларира, че е получил устройството във вид, годен за употреба, с договорени технически характеристики и комплектован.

Установява се, че лизинговото устройство APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green е застраховано със застрахователна полица № 10063314 по застраховка за устройство „Смартфон протект“ от 03.12.2019 г. Месечната застрахователна премия била уговорена в размер на 23,99 лева. В т.4.12.2 от полицата е отразено, че при ползване на абонаментен план от потребителя „Тотал+“ с месечен абонамент от 69,99 лева, първите 11 от общо 24-те застрахователни премии ще са за сметка на мобилния оператор.

Прието по делото е и допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 19.9.2019 г. между „Теленор България“ ЕАД и В. В. Т., по силата на което на потребителя с предоставения предпочитан номер е осигурен стандартен абонаментен план в размер на 16,99 лева на месец.

С договор за мобилни услуги от 14.06.2019 г., сключен между „Теленор България“ ЕАД и В. В. Т., е уговорено предоставянето на мобилни услуги с предпочетен номер за потребителя 359898548553, като е избран абонаментен план Тотал +25,99, при стандартен абонамент с цена от 25,99 лева на месец. Съгласно условията на договора между страните, последният влиза в сила на 14.06.2019 г. и действието на договора продължава до 14.06.2021 г.

От приетия по делото договор за лизинг от 14.6.2019г. за предоставяне на мобилно устройство. По силата на договора на лизингополучателя В. В. Т. е предоставено за ползване устройство NOKIA 2.1 Dual Blue Copper, срещу задължение

на последната да заплати на лизингодателя обща лизингова цена в размер на 114,77 лв., платима на 23 равни лизингови вноски по 4,99 лв. всяка. В чл.1, ал.2 от договора за лизинг е уговорено право на лизингополучателя да придобие собствеността върху предоставеното за ползване устройство срещу заплащане на допълнителна сума в размер на 4,99 лв. В случай че лизингополучателят не упражни правото си да придобие собствеността върху устройството, в чл.1, ал.3 от договора за лизинг е уговорено, че лизингополучателят дължи връщане на устройството в 1-месечен срок от изтичане на срока на договора, като в случай че устройството не бъде върнато или не бъде върнато в състоянието, уговорено в договора, или ако лизингодателят заяви изрично в писмена форма, че не желае да закупи устройството, лизингополучателят дължи неустойка в размер на 4,99 лв. Съгласно чл. 4 от договора за лизинг с подписването на договора лизингополучателят декларира, че е получил устройството във вид, годен за употреба, с договорени технически характеристики и комплектован.

С допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер 359898548553 от 19.9.2019 г. между „Теленор България” ЕАД и В. В. Т. е уговорено, че на потребителя с предоставения предпочитан номер е осигурен месечен абонаментен план за първоначалния срок на договора в размер на 27,99 лева на месец.

С допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 19.9.2019 г. между „Теленор България” ЕАД и В. В. Т. е уговорено, че на потребителя с предоставения предпочитан номер е осигурен стандартен месечен абонаментен план в размер на 49,99 лева на месец.

В Раздел III, т. 2 на всички допълнителни споразумения е уговорено, че в случай на прекратяване на договора преди изтичане на срока, посочен в чл.1, по вина или по инициатива на потребителя или при нарушаване на задълженията му по този договор или други документи, свързани с него, в това число приложимите общи условия, последният дължи за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване, неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни вноски за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, но максималния размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаментни вноски, като в допълнение към неустойката потребителят дължи възстановяване на част от ползваната отстъпка от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора. В точка 2, б. „б” от Раздел III е уговорено, че в случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в договора или по друг предходно подписан договор, чийто срок не е изтекъл, потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно ценовата листа към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), каквато съответства на оставащия срок на договора.

За процесните периоди и суми и суми са издадени фактури от ищцовото дружество, приети по делото, както следва: фактура № 7313026027/05.12.2020 г. за сумата от 824,51 лева, фактура № 7314329479/05.01.2021 г. за сумата от 760,19 лева, фактура № 7315786127/05.02.2021 г. за сумата от 1089,10 лева и фактура № 7317154268/05.03.2021 г. за сумата от 1205,92 лева, като задълженията по тях са обединени в обща фактура № 7318453333/05.04.2021 г. на стойност 2778,01 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

По иска за главница с правно основание по чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС:

Предявен е иск за признаване за установено, че ответницата В. В. Т. дължи на ищцовото дружество сумата от **617,97 лв.**, представляваща неплатени абонаментни такси по допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги с предпочетени номера: 359894351710, 359899910638, 359898548553, 359899144126, дължими за периода от 05.11.2020 г. до 04.02.2021 г. В тежест на ищеца по предявения иск е да установи, че между страните е налице облигационно правоотношение, възникнало въз основа на валидно сключен договор за процесните мобилни услуги; че ищецът е изпълнил задълженията си да предостави на ответника далекосъобщителни услуги за процесния период, както и размера на месечните абонаментни такси и стойността на доставените услуги по договора. При установяване на горното, в тежест на ответника е да установи погасяване на задължението си.

Приетите по делото договори и споразумения са с положен подпис за потребител, като възникналите между страните валидни облигационни отношения по процесните споразумения и договори, както и фактът, че ищецът е предоставил уговорените мобилни услуги и устройства, предмет на договорите за лизинг, не са спорни между страните, поради което съдът ги приема за установени по делото.

С представените като доказателства в заверен препис договор за мобилни услуги и допълнителни споразумения към него, касаещи различните предпочетени номера, предоставени на потребителя, носят подписа на ответника, който не е оспорен по делото. Ето защо между страните се установява валидни облигационни отношения между ищцовото дружество и ответника. Между страните не се спори и, че за процесния период ищцовото дружество е предоставило на ответника уговорените мобилни услуги по време на действие на срока на договора, т.е. операторът е изпълнил своите задължения по договора. Размерът на месечните абонаментни вноски се установява от уговореното между страните в договора и допълнителните споразумения, като задълженията са отразени в приетите и неоспорени от ответника фактури по делото.

Ответникът, носещ тежестта, не установи погасяване на задължението, поради което предявеният иск следва да бъде уважен в пълен размер, ведно със законната лихва, считано от 17.11.2022 г. до погасяване на задължението.

С оглед направеното от ответницата възражение за изтекъл период на погасителна давност на част от претендираните суми, следва да се отбележи следното:

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълкувателно дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните, електроснабдителни и водоснабдителни дружества стоки и услуги, както и на доставчици на комуникационни услуги, са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт - договор, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок - арг. чл. 111, б. "в" ЗЗД, както и лихвите за забава. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК на 17.11.2022 г., от която дата установителният иск се счита предявен - арг. чл. 422, ал. 1 ГПК и чл. 116, б. "б" ЗЗД. Ето защо, вземанията на ищеца, станали изискуеми преди 17.11.2019 г., са погасени по давност.

В случая претендираната сума касае задължение за отчетния период от 05.11.2020 г. до 04.02.2021 г., поради което не са налице задължения, които да са погасени поради изтекъл давностен срок. Направеното възражение е неоснователно.

По иска за незаплатени лизингови вноски с правна квалификация по чл.

422 ГПК вр. чл. 342, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2, предл. първо ЗЗД:

Предявен е иск за признаване за установено, че ответницата В. В. Т. дължи на ищцовото дружество сумата от общо **1530,66 лв.**, представляваща неплатени лизингови вноски за следните устройства: APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green и NOKIA 2.1 Dual Blue Copper, договорени в Договор за лизинг от 3.12.2019г. и Договор за лизинг от 14.06.2019г., дължими за периода от 05.11.2020 г. до 04.04.2021 г.

В тежест на ищеца по предявения иск е да установи следните предпоставки: 1. че между страните е налице облигационно правоотношение по валидно сключен договора за финансов лизинг; 2. че е изпълнил задължението си да предаде лизинговата вещ на лизингополучателя, както и 3. настъпила изискуемост на задължението на ответника да заплати уговорените лизингови вноски. При установяване на горното, в тежест на ответника е да установи погасяване на задължението си.

От представените като доказателства договор за лизинг от 03.12.2019 г. и от 14.06.2019г., неоспорени от ответника, се установява факта на валидно възникнали между страните облигационни отношения по опосечине договор за лизинг. С договорите лизингополучателят е декларирала, че лизингодателят ѝ е предоставил мобилни устройства APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green и NOKIA 2.1 Dual Blue Copper. Освен това, по отношение на устройството APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green обстоятелството, че е предадено за ползване на ответника се установява и от раздел II, чл. 1 от копие от допълнителни споразумения към договор за мобилни услуги за мобилен номер 359894351710 от 03.12.2019 г., в което е удостоверено, че при подписването му потребителят е получил същото.

Следователно за В. В. Т. е възникнало задължение да заплати на „Йеттел България“ ЕАД договорените лизингови вноски. В погасителните планове изрично е посочено, че месечните лизингови вноски са дължими за периода от 23 равни лизингови вноски съответно за сумата от 127,99 лева и 4,99 лв. всяка. Доколкото съгласно погасителния план към договорите за лизинг общият брой на погасителните вноски е 23 броя, то се налага извод, че към датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение е настъпила изискуемостта на всички тях. Освен това, съгласно чл. 12, ал.2 от общите условия към договора за лизинг, месечните вноски стават предсрочно изискуеми в случай на забава за плащане на дължими съгласно договора за лизинг суми. Съдът намира, че доколкото срокът на договора за лизинг е изтекъл към датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 17.11.2022 г., за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. 62697/2022 г., СРС, 33 с-в и доколкото по време на срока на договора ответницата е ползвала предоставените устройства APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green и NOKIA 2.1 Dual Blue Copper, то същата дължи стойността на незаплатените лизингови вноски. Ответната страна не проведе насрещно доказване за погасяване на задълженията по договора за лизинг, нито, че след прекратяване на срока на договора е върнала предоставеното ѝ устройства на лизингодателя и доколкото заплащането на неустойката по чл. 1, ал. 3 от договорите за лизинг не е обвързано с прекратяване на договора за лизинг, а единствено с виновно поведение на лизингополучателя, състоящо се в невръщане на устройствата – обект на договора, следва да се приеме, че ответницата дължи заплащането и на начислената неустойка по договорите за лизинг. Поради посоченото предявеният иск за незаплатени лизингови вноски се явява основателен и следва да бъде уважен, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.11.2022 г. до погасяване на задължението.

По иска с правно основание по чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 2 ТЗ

Предявен е иск за признаване за установено, че ответницата В. В. Т. дължи на ищцовото дружество сумата от общо **95,96 лв.**, представляваща неплатени вноски по

застрахователна полица № 10063314 „Смартфон протект“ от 3.12.2019 г., активирана към Договор за лизинг от 3.12.2019г. за предоставяне на мобилно устройство APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green, дължима за периода от 05.11.2020 г. до 04.03.2021 г.

За основателността на предявения иск ищецът следва да установи следните предпоставки: 1. че между страните е налице облигационно правоотношение по валидно сключен договора за лизинг, който е влязъл в сила, с постигната уговорка между страните за застраховане на лизинговата вещ за сметка на лизингополучателя; 2. че лизингодателят е изпълнил задължението си да заплати застрахователна премия по договор за застраховка относно лизинговата вещ.

При установяване на горното, в тежест на ответника е да установи погасяване на задължението си.

Установи се, че лизинговото устройство APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green е застраховано със застрахователна полица № 10063314 по застраховка за устройство „Смартфон протект“ от 03.12.2019 г. Месечната застрахователна премия била уговорена в размер на 23,99 лева. В т. 4.12.2 от полицата е отразено, че при ползване на абонаментен план от потребителя „Тотал+“ с месечен абонамент от 69,99 лева, първите 11 от общо 24-те застрахователни премии ще са за сметка на мобилния оператор. Застрахователното правоотношение възникнало между ответницата В. В. Т., в качеството ѝ на застрахован, и „Чъбб Юръпиан Груп Се“ със седалище и адрес на управление във Франция, чрез унгарския си клон, в качеството на застраховател. Видно от приетата полица „Теленор България“ ЕАД е имало качеството на застрахователен агент.

Съгласно т. 4.12.2, изр. последно, застрахователните премии се заплащат от „Теленор България“ ЕАД съгласно сключен между последния и застрахователя договор. Ищцовото дружество не е представило доказателства относно факта, че е изпълнило задължението си да заплати застрахователните премии по договор за застраховка относно лизинговата вещ, поради което вторият елемент от фактическия състав на спорното материално право не е установен. Предявеният иск следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска с правно основание по чл. 422 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД

Предявен е иск за признаване за установено, че ответницата В. В. Т. дължи на ищцовото дружество сумата от **533,20 лв.**, представляваща неустойки за предсрочно прекратяване на сключените между страните допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги с предпочетени номера: по вина на ответника и разликата между цената на предоставените устройства без абонамент, съгласно последно актуалната ценова листа на оператора за съответното устройство към момента на прекратяване на съответния договор, и преференциално предложената цена от оператора.

В тежест на ищеца е да установи следните предпоставки: 1. че между страните е налице облигационно правоотношение, възникнало въз основа на валидно сключен договор за процесните мобилни услуги; 2. наличие на неустойечно съглашение за ангажиране отговорността на ответника при предсрочно прекратяване на процесния договор по негова вина и такова, предвиждащо отстъпка на цена на закупено устройство; 3. настъпване на предпоставките за ангажиране отговорността на ответника, както и 4. конкретния размер на неустойечното вземане. При установяване на горното, в тежест на ответника е да установи погасяване на задължението си.

Съгласно разпоредбата на чл. 196, б. „в“ от Общите условия на ищцовото дружество, приети по делото и неоспорени от ответника, мобилният оператор има право едностранно да прекрати индивидуален договор, срочен или безсрочен, ако

потребителят не е платил дължими суми след изтичане на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съгласно Общите условия – в срока, указан във фактурата, но не по – късно от 18 дни след датата на издаването – чл. 27 от Общите условия. Посочи се по-горе, че ответната страна не е ангажирала доказателства, че е изпълнила изцяло или частично своите договорни задължения по договорите за мобилни услуги и допълнителните споразумения по тях за заплащане на дължимата цена, поради което съдът намира, че за мобилния оператор е възникнало правото едностранно да прекрати правоотношенията, респ. да претендира уговорената при прекратяване на договорите и допълнителните споразумения към тях неустойки.

Съгласно разпоредбата на чл. 92, ал. 1 ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е необходимо те да се доказват. Правната норма определя неустойката като форма на договорна отговорност за причинените вреди от неизпълнение на договорно задължение, чийто размер е предварително уговорен от страните, като наред с това очертава и специфичните функции на неустоечното вземане – обезщетителна, свързана с преразпределяне на последиците от неизпълнението в тежест на неизправния длъжник, обезпечителна – за обезпечаване изпълнението на задължението и наказателна – в случаите, при които размерът на неустойката е по – голям от причинените вреди. Съгласно задължителните разяснения, дадени в *т. 3 на ТР № 1/2009 г. по тълк. д. № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС*, нищожна поради накърняване на добрите нрави е клауза за неустойка, уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Преценката дали уговорена неустойка е нищожна от гледна точка на добрите нрави се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора в зависимост от специфичните за отделния случай факти и обстоятелства и от общи за всички случаи критерии, сред които: вида на неустойката (компенсаторна или мораторна) и съотношението между размера на уговорената неустойка и очакваните вреди от неизпълнението. В случая, в Раздел III, т. 2 от допълнителните споразумения към договори за мобилни услуги с предпочетени номера: е уговорено, че в случай на прекратяване на договора преди изтичане на срока, посочен в чл.1, по вина или по инициатива на потребителя или при нарушаване на задълженията му по този договор или други документи, свързани с него, в това число приложимите общи условия, последният дължи за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване, неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни вноски за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, но максималния размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаментни вноски, като в допълнение към неустойката потребителят дължи възстановяване на част от ползваната отстъпка от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора.

Настоящият съдебен състав намира, че начина, по който е уговорена методиката за изчисляване на размера на неустойката – всички месечни абонаментни такси до края на, но не повече от трикратния размер на стандартните месечни абонаментни вноски, не е недействителна поради накърняване на добрите нрави. Уговарянето на максимален размер на неустойката /който не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни вноски/ не създава за потребителя значително неравновесие съпоставимо с правата и задълженията на търговеца. Потребителят е задължен да заплати размер на неустойка, чийто максимум към момента на сключване на договора е предварително определяем. Освен това, ако остава по-кратък срок от три месеца до крайния срок на договора, неустойката не би достигнала максимално уговорения си размер. Така уговорена, неустойката не излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Уговорената неустойка обезпечава

възстановяване на вредите от неизпълнението на това задължение, водещо до предсрочно прекратяване на договора и невъзможността мобилният оператор да получи абонаментните вноски, дължими до изтичане на срока на договора. В случая тези неустойка не е необосновано висока и не води до неоснователно обогатяване на мобилния оператор. Стандартният месечен абонамент за предоставената СИМ карта е конкретно определен, като претендираната неустойка не надвишава уговорения между страните максимален размер от три стандартни месечни такси. Неустойката притежава присъщите на неустойката функции, като начина по който е уговорена, представлява санкция за страната, допуснала неизпълнение на свое договорно задължение и същевременно обезщетяват изправната страна, изпълнила своите договорни задължения. С оглед на това не е налице нарушаване на добрите нрави и съответно не е налице нищожност на неустоечните клаузи от допълнителните споразумения, имащи еднаква уредба.

Искът за неустойка в частта му, касаеща предсрочно прекратяване на договорите за услуги с предпочетени номера: (3 месечни вноски по всяка от тях в общ размер от 458,26 лева) е основателен и следва да бъде уважен.

Съгласно постигнатите между страните уговорки в процесните договори за мобилни услуги и допълнителни споразумения към тях, във всички случаи, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи и разликата между цената на устройството без абонамент, съгласно последно актуалната ценова листа на оператора за съответното устройство към момента на прекратяване на съответния договор по отношение на която и да е СИМ карта/номер, посочени в него и заплатената от него при предоставянето му от оператора цена в брой или съответно обща лизингова цена по договор за лизинг. В случая потребителят получава на лизинг две устройства на преференциална цена, тъй като се ангажира за определен период да ползва предоставените от оператора мобилни услуги. Когато операторът е предоставил устройството на по-ниска цена от стандартната към момента на сключване на договора, той очаква печалба за уговорения срок по договора за предоставяне на мобилни услуги. Дължимият размер на неустойката е поставен в зависимост от оставащия срок по договора, за който се изчислява частта от разликата в цената на устройството, с която е съизмерима процесната неустойка. Тази неустойка не внася значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, поради което не може да се приеме, че същите са неравноправни.

В допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с мобилен номер от 03.12.2019 г. е посочена общата лизингова цена на процесното устройство APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green с абонаментен план, както и стандартната цена на устройството към момента на сключване на договора, размерът на отстъпката от стандартната цена е 148,23 лева. В случая по отношение на това устройство ищецът претендира неустойка, представляваща разлика в цената в размер на 47,55 лева, поради което искът и в тази му част е основателен.

От страна на ищеца не са ангажирани доказателства за пазарната цена на предоставеното устройство NOKIA 2.1 Dual Blue Copper, доколкото същата не е отразена в съответното допълнително споразумение. Ето защо, не може да се установи размерът на отстъпката, предложена от оператора. Предвид изложеното, съдът намира, че ищецът, не установи по делото, че е предоставил със съответното допълнително споразумение към договора за мобилни услуги отстъпка от цената на предоставеното мобилни устройства NOKIA 2.1 Dual Blue Copper и съответно, че в тежест на ответника е възникнало задължение относно претендираната неустойка от 27,39 лева, представляваща разлика в цената на устройството без абонамент и преференциално предложена цена от оператора. Поради изложените съображения претенцията за

неустойка в частта, касаеща отстъпка от цена на закупено устройство NOKIA 2.1 Dual Blue Copper във връзка с договор за мобилни услуги за предпочетен номер 359898548553, следва да се отхвърли.

По разноските:

Предвид изхода на делото, право за присъждане на разноски възниква и за двете страни.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответницата В. В. Т. следва да бъде осъдена да заплати на ищеца сторените от него в исковия процес и заповедното производство съдебни разноски, съразмерно на уважената част от исковете, в общ размер на 1735,36 лева, от които 428,32 лв. – разноски в заповедното производство за държавна такса и адв. възнаграждение и 1307,04 лв. – разноски в исковото производство за държавна такса, адв. възнаграждение и възнаграждение за особен представител.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК „Йеттел България“ ЕАД дължи на ответника разноски съобразно отхвърлената част от иска, но доколкото не е направил разноски в производството, такива не следва да бъдат присъждани.

По изложените съображения и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК, че В. В. Т., ЕГН ***** дължи на „Йеттел България“ ЕАД (с предходно наименование „Теленор България“ ЕАД), ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сграда 6 сумите, за които е издадена заповед за изпълнение от 28.11.2022 г. по ч.гр.д. № 62697/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 33 състав, както следва:

- **617,97 лева** на осн. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 228 ЗЕС, представляваща неплатени абонаментни такси по допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги с предпочетени номера: за отчетен период от 05.11.2020 г. до 04.02.2021 г., ведно със законната лихва от 17.11.2022 г. до окончателното ѝ погасяване;

- **1530,66 лева** на основание чл. 342, ал. 1 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2, предл. първо ЗЗД, представляваща неплатени лизингови вноски за устройства: APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green и NOKIA 2.1 Dual Blue Copper, договорени в Договор за лизинг от 3.12.2019г. и Договор за лизинг от 14.06.2019 г. за периода от 05.11.2020 г. до 04.04.2021 г., ведно със законната лихва от 17.11.2022 г. до окончателното ѝ погасяване;

- **505,81 лева** на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД, представляваща неустойки за предсрочно прекратяване на сключените между страните допълнителни споразумения към договори за мобилни услуги с предпочетени номера: и по вина на ответника и разликата между цената на предоставеното устройство APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green без абонамент, съгласно последно актуалната ценова листа на оператора за съответното устройство към момента на прекратяване на съответния договор, и преференциално предложената цена от оператора, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата до пълния предявен размер от 533,20 лева и в частта относно разликата между цената на предоставеното устройство NOKIA 2.1 Dual Blue Copper без абонамент, съгласно последно актуалната ценова листа на оператора за съответното устройство към момента на прекратяване на съответния договор, и преференциално предложената цена от оператора.

ОТВХЪРЛЯ предявения от „Йеттел България“ ЕАД (с предходно наименование „Теленор България“ ЕАД), ЕИК 130460283 против В. В. Т., ЕГН ***** иск по чл. 422 ГПК вр. чл. 345, ал. 2 ТЗ за признаване за установено, че ответницата дължи на ищцовото дружество сумата от общо 95,96 лева, представляваща неплатени вноски по застрахователна полица № 10063314 „Смартфон протект“ от 3.12.2019 г., активирана към Договор за лизинг от 3.12.2019 г. за предоставяне на мобилно устройство APPLE iPhone 11 Pro Max 512GB Green, дължима за периода от 05.11.2020 г. до 04.03.2021г., за която сума е издадена заповед за изпълнение от 28.11.2022 г. по ч.гр.д. № 62697/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 33 състав.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК В. В. Т., ЕГН ***** да заплати на „Йеттел България“ ЕАД (предходно наименование „Теленор България“ ЕАД), ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сграда 6, сумата от **1307,04 лева**, представляваща разноси в исковото производство и сумата от **428,32 лева**, представляваща разноси в заповедното производство, пропорционално на уважената част от исковите.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____